

2019-036

Archeologienota Sint-Pieters-Leeuw Fabriekstraat 245

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

27-5-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Sint-Pieters-Leeuw Fabriekstraat (provincie Vlaams-Brabant), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de betrokken bodemingrepen 1000m² of meer, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein, ca. 13.025m² groot, heeft een langwerpige vorm en is hoofdzakelijk noordwest-zuidoost georiënteerd. Het perceel sluit in het westen aan op de Fabriekstraat, in het oosten wordt het begrensd door de Lotbeek. Langs de zuidelijke en oostelijke zijde van het terrein zijn nog twee gebouwen aanwezig. Beide gebouwen hebben een noordwest-zuidoost oriëntatie en worden opgebouwd door een industriële hal met aansluitende kantoren. Ze zijn omgeven door een asfaltweg die in het westen aansluit op de Fabriekstraat. Het overige gedeelte van het plangebied wordt ingenomen door grassen, laag struikgewas en loofbomen. Enkel het zuidelijke, bouwvallige gebouw (ca. 4.500m²) dient gesloopt te worden voorafgaand aan de nieuwe verkavelingswerken. Deze sloopwerken werden reeds vergund. Het andere gebouw (ca. 1.169m²) blijft behouden en wordt niet opgenomen in het plangebied voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning.

Het plangebied bevindt zich op enige afstand van de historische dorpskernen van Sint-Pieters-Leeuw en Ruisbroek. Op de Ferrariskaart wordt het terrein gesitueerd in een bosrijke omgeving. Langs de toen reeds aanwezige Fabriekstraat kan bebouwing worden opgemerkt. Ook op de Atlas der Buurtwegen (ca. 1840) wordt op deze locatie bebouwing aangegeven. Het terrein is op dat moment opgedeeld in verschillende, voornamelijk langgerekte, percelen. Ook op de kaart van Vandermaelen en recentere topografische kaarten van 1891 en 1924-1948 wordt bebouwing aangegeven ter hoogte van het projectgebied langs de Fabriekstraat. Het huidige gebruik van het terrein komt pas tot stand tussen 1924-1948 en 1971. Op de oudste luchtfoto uit 1971 worden immers industriële gebouwen met bijhorende verhardingen aangegeven langs de zuidelijke zijde van het terrein. Het betreffen twee afzonderlijke gebouwen die tegen 2000-2003 verenigd worden. In deze periode wordt langs de oostelijke zijde eveneens een tweede kantoor/loods gebouwd. Beide gebouwen worden tot op vandaag teruggevonden op het domein. Het noordelijke gedeelte is sinds 1979-1990 zeker niet meer bebouwd. De lage resolutie van de luchtfoto uit 1971 laat niet geheel toe uit te sluiten dat op dit moment nog bebouwing aanwezig is in de noordwestelijke hoek van het terrein. Het terrein onderging dus reeds enkele veranderingen vanaf de 18de eeuw. Sint-Pieters-Leeuw behoort tot de leemstreek. Het reliëf in de regio is vrij onregelmatig te noemen met hoogtes die matig tot sterk kunnen verschillen. De gemeente ligt op een uitloper richting de Zennevallei, die duidelijk de grens vormt tussen het lager gelegen westen (+45 tot +30m TAW), waar Sint-Pieters-Leeuw deel van uitmaakt, en de hoger gelegen heuvelruggen tot +120m TAW in het oosten in de regio van Beersel en Hoeilaart. Verder naar het westen op bevinden zich wel enkele hogere heuveltoppen waartoe de Vlaamse Ardennen behoren. Vooral de rivieren de Zenne en de Zuunbeek spelen in het landschap van Sint-Pieters-Leeuw een belangrijke rol. Het projectgebied ligt in het westelijke gedeelte van de Zennevallei. Direct ten oosten van het terrein stroomt de Lotbeek en iets verder de zogenaamde Oude Gracht. Beide waterlopen komen samen in de Zenne. Ten westen bevindt zich het kanaal

Brussel-Charleroi. Op het Digitaal Hoogtemodel is duidelijk te zien dat het plangebied zich in de vallei van deze waterlopen bevindt. Het plangebied zelf vertoont op het Digitaal Hoogtemodel een verhoogde ligging ten opzichte van de omgeving. Het terrein lijkt in het verleden te zijn opgehoogd met ca. 1m. Verder kent het westelijke gedeelte door de aanwezige bomen een hogere ligging. Hetzelfde geldt voor het centrale deel langs de noordelijke zijde. Algemeen vertoont het projectgebied een vrij vlak verloop van ca. +24,5m TAW. De bodem bestaat uit kunstmatige gronden (OB en ON). De bodemkaart bevestigt het vermoeden dat een deel van het terrein reeds werd opgehoogd. Op archeologisch gebied is de omgeving van het plangebied ongekend. Er gebeurde nog niet erg veel archeologisch onderzoek in de regio. De meeste waarden zijn gekend via cartografische bronnen of betreffen monumenten die ook vandaag nog zichtbaar zijn. Enkele losse vondsten en archeologische onderzoeken bevestigen echter wel dat het gebied ten minste vanaf het neolithicum werd gefrequentieerd. De meeste gekende sites gaan echter terug tot de Romeinse periode of de middeleeuwen. Op basis van de antropogene ingrepen die reeds plaatsvonden op het terrein, is de archeologische verwachting misschien eerder laag. Het is echter niet duidelijk in hoeverre het bodemarchief geroerd is geweest door deze ingrepen. Mogelijk ging aan de ophogingen geen afgraving vooraf en is de bewaring van het eventuele archeologische erfgoed in de bodem net gunstig.

De geplande werken omvatten twee luiken. Het eerste luik betreft het voorbereidend werk om het terrein bouwrijp te maken. Hierbij wordt het bestaande zuidelijke gebouw en de omliggende verhardingen van dit gebouw bovengronds gesloopt. De vergunning voor deze sloop werd reeds bekomen. Ook de bestaande bomen dienen gerooid te worden tot op het maaiveldniveau. Het tweede luik omvat de bouw van 4 nieuwe gebouwen (ca. 4.860m²), omgeven door verhardingen (ca. 2.846m²) en groenzone (ca. 5.225m²). Het westelijke gedeelte van het terrein wordt door de gemeente ingericht met een groenzone met bomen en wandelpaden, alsook met een nieuwe noordwest-zuidoost georiënteerde wegenis. Aansluitend hierbij worden twee gebouwen van elk 630m² ingepland die elk zijn opgebouwd uit twee halfopen bebouwingen, voorzien van een toonzaal en tuinzone. Daarachter zullen twee meergezinswoningen met elk 8 units worden geconstrueerd over een oppervlakte van elk meer dan 1.900m². Tussen de gebouwen wordt voor de interne circulatie een verharding aangelegd waarbinnen 48 parkeerplaatsen worden voorzien. De toegang tot het terrein verloopt vanop de Fabriekstraat. De zuidelijke zijde van het terrein wordt voorzien van een infiltratiegracht. Daarnaast dienen ook nutsleidingen te worden aangelegd. Er zullen aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van het terrein, bodemingrepen voor aanleg van de nutsleidingen en van de interne wegenis, funderingswerken, het optrekken van woningen, aanleg van tuinen en de groenzone. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond. Gezien de ingreep dieper gaat dan de vermoede ophoging van ca. 1m wordt een vervolgonderzoek geadviseerd.

De regio rond het plangebied is archeologisch ongekend. Op basis van de antropogene ingrepen op de bodem kan aan het plangebied misschien een eerder lage archeologische verwachting worden toegekend, maar de afwezigheid van een archeologische site kan enkel op basis van het bureauonderzoek niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio, waarover archeologisch relatief weinig gekend is. Dit verder vooronderzoek dient te gebeuren in

uitgesteld traject, aangezien de gronden pas worden verkaveld onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning. Op dit moment bevinden er zich bovendien nog een groot aantal bomen en een te slopen loods/kantoorruimte op het terrein en kan er nog geen verder vooronderzoek uitgevoerd worden.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

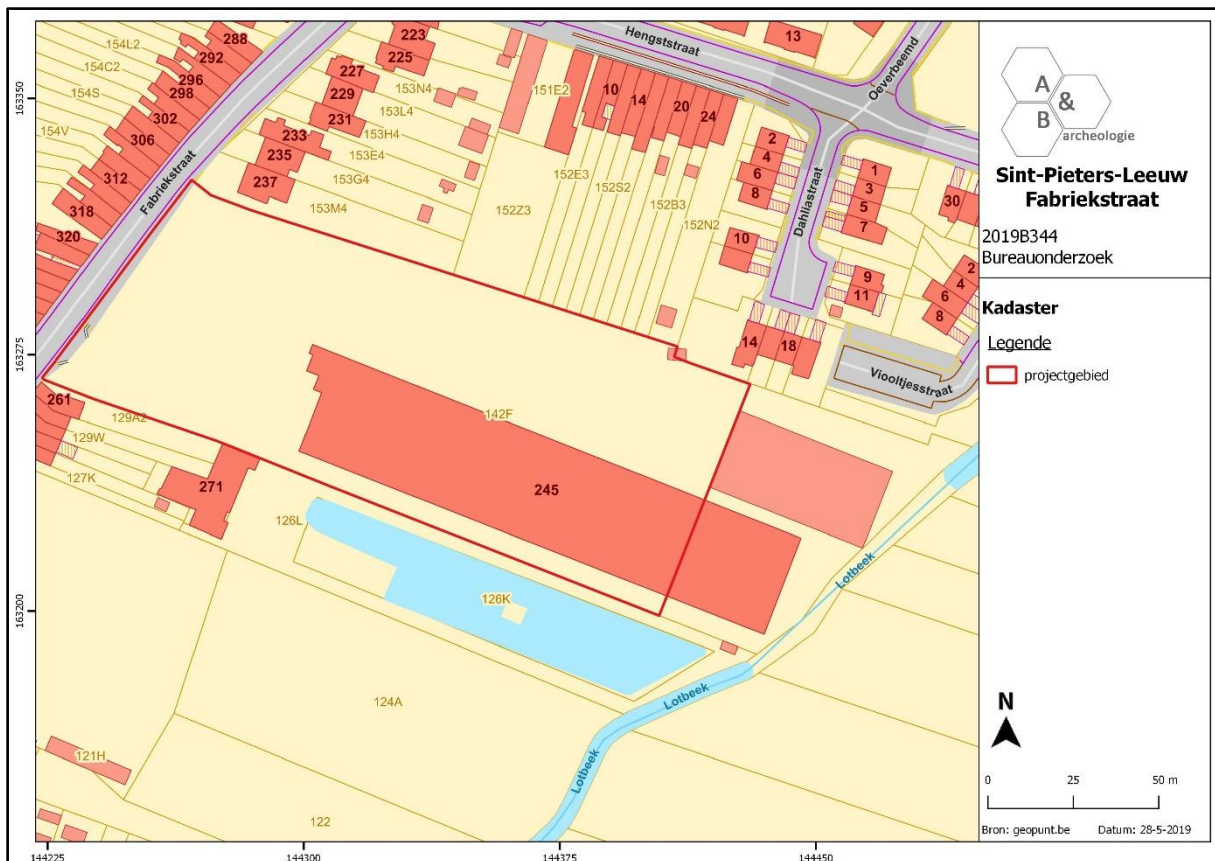
Locatiegegevens: Vlaams-Brabant, Sint-Pieters-Leeuw (Ruisbroek), Fabriekstraat 245

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X:143938,05 en Y: 163041,84; X: 144798,60 en Y: 163502,33

Oppervlakte plangebied: 13.025m²

Kadastergegevens: Sint-Pieters-Leeuw afdeling 7 Ruisbroek, sectie B, perceel 142F (zie figuur 7)

Het volledige projectgebied (ca. 13.025m²) komt in aanmerking voor vervolgonderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen dat een mogelijke steentijdsite in situ bewaard kan zijn?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdropgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?

- Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdropgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdropgraving?
 - Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
 - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het onderzoeksgebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden. Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoekstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoekstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

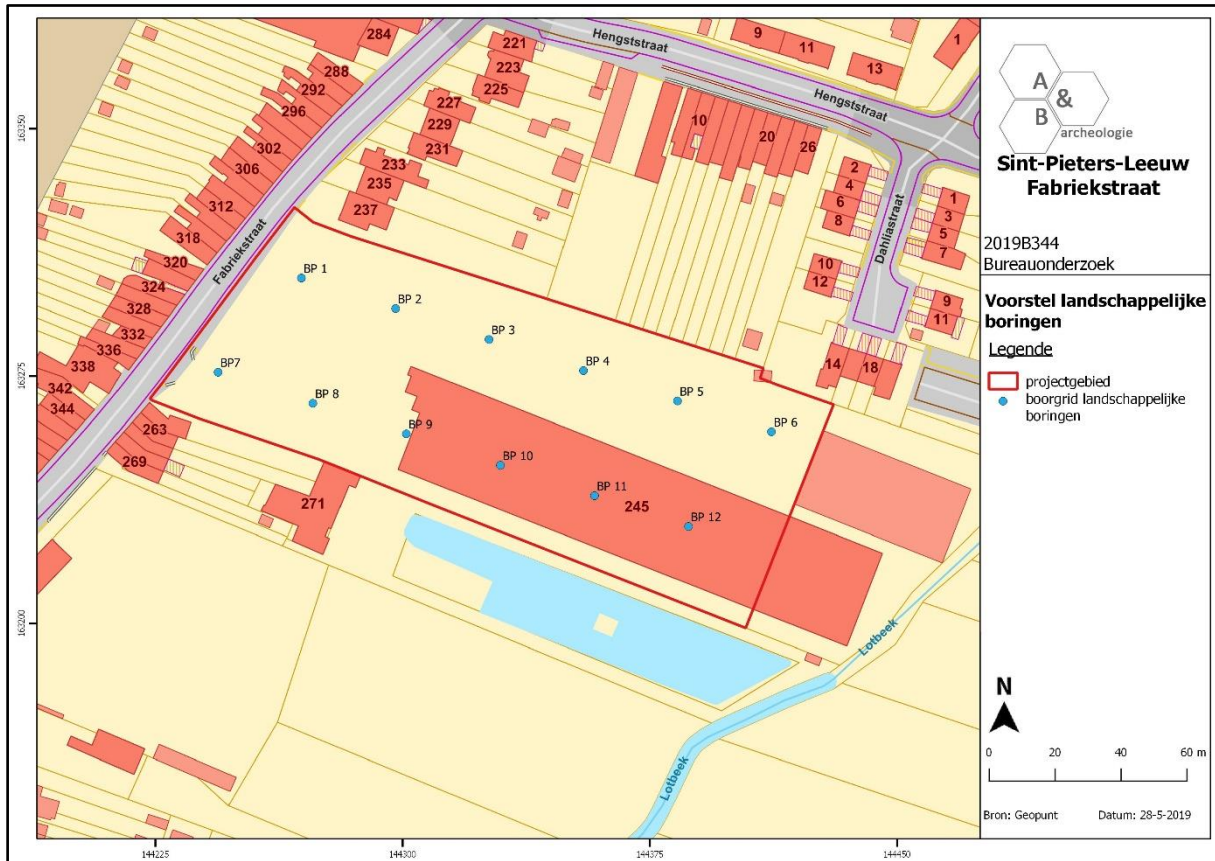
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Het is noodzakelijk om voorafgaand het uitvoeren van het verder vooronderzoek het terrein vrij te maken van obstakels. Dit betekent dat de loods/kantoorruimte en de begroeiing eerst moet worden verwijderd. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat bijvoorbeeld de funderingen van de woning blijven zitten in de grond. De stronken van de bomen worden niet verwijderd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De funderingen en stronken kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein. Indien het vrijmaken van het terrein reeds zou gebeuren voorafgaand het uitvoeren van de landschappelijke boringen, dan moet eveneens rekening gehouden worden met bovenstaande randvoorwaarden.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden in totaal 12 boringen uitgevoerd. Het is belangrijk dat enerzijds de verstoringsgraad en -diepte kan worden bepaald en dat anderzijds de eventuele aanwezigheid van een begraven niveau kan achterhaald worden. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen afgedekte oude loopniveaus die dateren uit de steentijden bewaard), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoekstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoalde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoalde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren en in ruimte af te bakenen. Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken.

De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het waarderend booronderzoek goede en *in situ* bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel *in situ* behoud mogelijk is of niet.

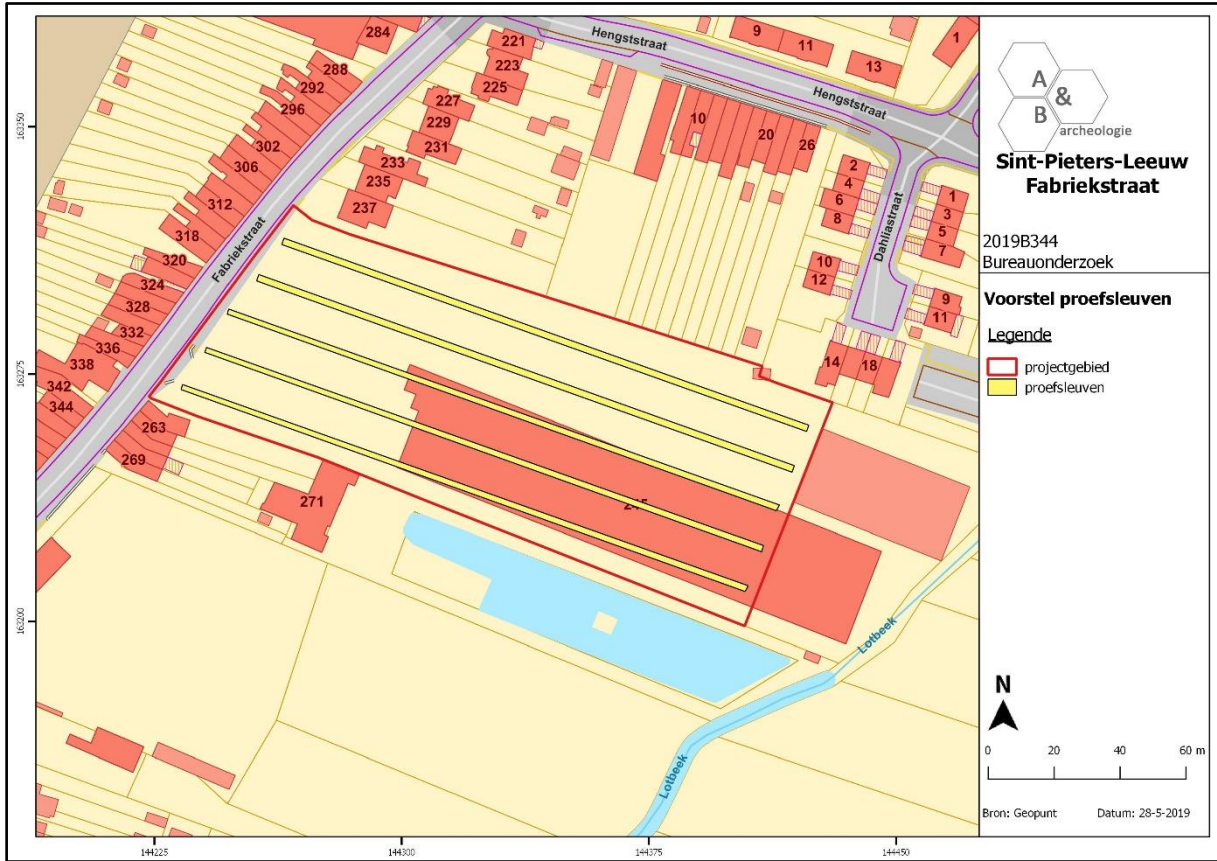
De proefputten worden ingepland op basis van de waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang en de inplanting van de proefputten. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 3.0.

- Proefsleuvenonderzoek

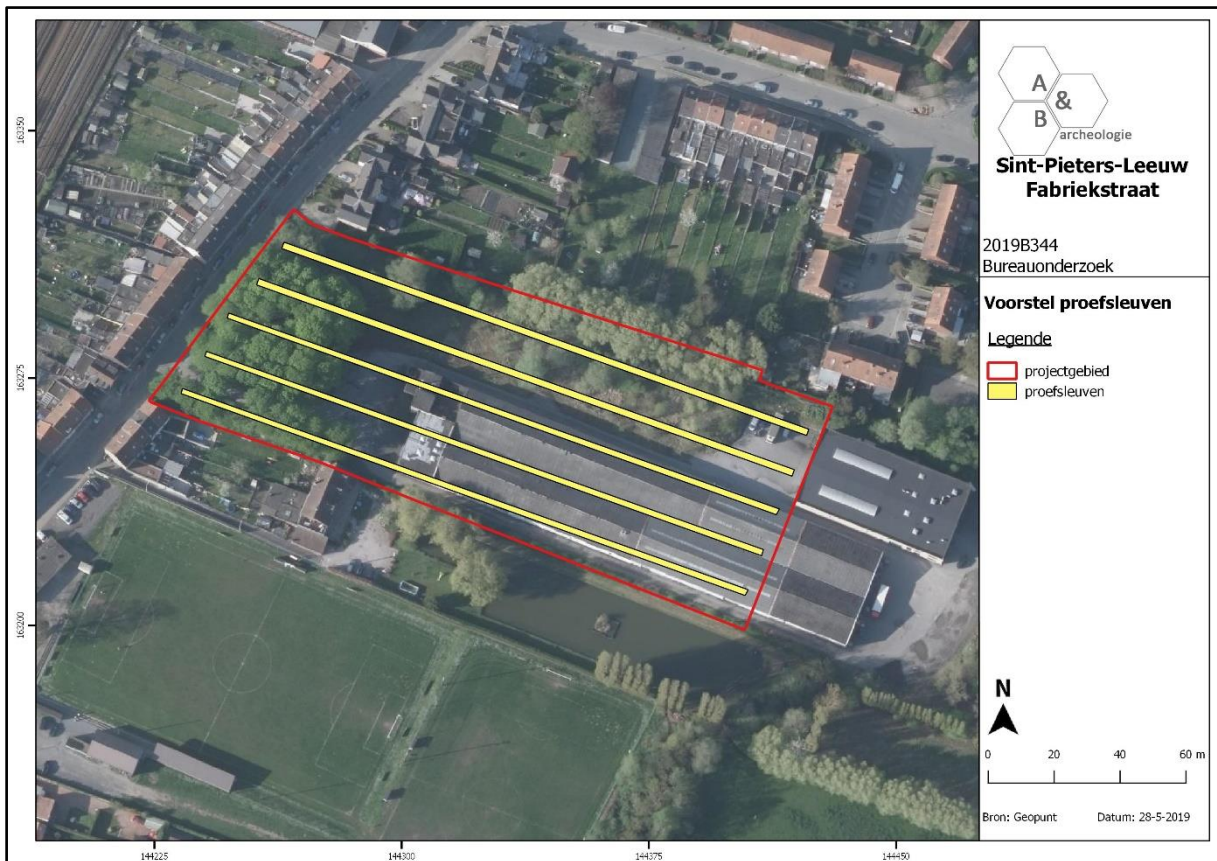
Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en noordwest-zuidoost georiënteerd, in de lengterichting van het terrein. Daarnaast worden extra volg-, dwars-sleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 1.303m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 326m², door middel van volg-, dwars-sleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 1.629m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

Figuur 4 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op een recente luchtfoto (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op kleibodems, leembodems en zandleembodems.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.